

ligt at sige, som f. E. det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Koch) sagde, at Pensionsudgiften beløber 10, Forsvarsvæsenet 41 pCt. osv., naar man laver en saadan hoist imaginair Finantsloov, der taber sig ganske i det dunfle Blaas. Men den Tid kan oveni-
kjøbet komme, som jeg haaber ikke maa være fjern, at Staten ikke blot hævder sig et Til-
syn med Kirken og de religiøse Samfund, men ogsaa et Tilsyn med mange andre For-
eninger, hvor mange Menneskers Retsforhold staae paa Spil, og her vil jeg da sige til det
ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valg-
kreds: Han er gammel, og jeg er ung, han
flaer idag ind paa denne Bei med de kirke-
lige Indtægter, og han veed bestemt ikke, hvor
jeg da en Dag gjerne kan ende; han skal
virkelig ikke forsværge, om han ogsaa skulde
føre os for dybt ind paa dette Spor, at jeg
ikke en Dag endda vil ende med Inddragelsen
under Statens Tilsyn af Brandkasserne. —
Fruuden disse Betragtninger, som angaae det
hele store Spørgsmaal om Kirkemidlernes Vo-
stering, og med Hensyn til hvilke jeg vil hen-
stille til det ærede Medlem, om han dog ikke
vil lade dem hvile, indtil den geistlige Røn-
ningsloov kommer, er der 2 andre mindre
Spørgsmaal, som jeg ved denne Leilighed skal
tillade mig at rette til den høitærede Kultus-
minister. Det ene er allerede bragt paa Bane
af det ærede Medlem for Veile Amts
2den Valgkreds (Berg), nemlig Spørgsmaa-
let om den administrative Deling og Om-
deling af Embederne, og jeg er fuldkom-
men enig med ham i, at det gaar, som
det ikke burde gaae. Disse Embeder burde
ikke ondeles uden, efter den ene Betragtning,
at Staten først høres, efter den anden, at
Kirken først høres, og efter den tredie, at
Menigheden først høres, og at denne navnlig
skulde høres mere end Administrationen. Dette
minder, forekommer mig, for meget om de
Mænds Tænkemaade, som ere blevne confir-
merede længst før 1848. Et andet Spørgs-
maal er Salget af Præstegaardsjorderne. Naar

man, som det ærede Medlem, er af den Me-
ning, at de tilhøre Staten, saa gaar det jo
ikke an at sælge dem saaledes; de ere da
Domainer, som ikke kunne sælges administra-
tivt. — Men mener man, at Kirken først
bør høres, saa er det ikke rigtigt at sælge
dem, naar man ikke kan høre Kirken, og
mener man endelig, at der tilkommer Menig-
hederne den væsentlige Stemme i Sagen, saa
fortjente dog disse at høres først. Jeg be-
brejder ikke Administrationen, at den er kom-
men ind paa denne Bei; thi den er ført ind
derpaa factiff og historiff paa Grund af Ban-
skeligheden ved at komme tilrette med tid-
ligere Folkething. Dengang daværende Cul-
tusminister Monrad forigjæves havde søgt at
gjennemføre en af sine kirkelige Rønningsslove,
endte han med at sige, at naar man ikke her
vilde gaae med en fornøftig Lov, som stem-
mede med Danmarks Riges Grundloov, saa
skulde man faae at see, hvad han kunde
gjøre administrativt, og saa begyndte han med
at handle administrativt ogsaa med alle disse Kir-
kens Anliggender langt stærkere end som allerede
alle de andre Kultusministre havde handlet
Ogsaa med andre kirkelige Anliggender. — Jeg
bebrejder som sagt ikke Administrationen, at
den hidtil har gjort og maatte følge den ad-
ministrative Bei; men jeg anseer det dog for
uheldigt, og dobbelt uheldigt i et Dieblif, som
dette, da Ministeriet jo ved flere Skridt har
vedkjendt sig den Bestræbelse at søge en Løs-
ning af samtlige de religiøse og kirkelige
Spørgsmaal.

En tredie Sag, som jeg gjerne her endnu
vil bringe paa Dntale, er det hele grønlandffe
Kirkevæsen. Jeg tror, at den høitærede Kir-
keminister vil give mig Ret i, at hvis Thinget
vilde skjænke det sit Bifald, og man vilde
gaae den Bei, som jeg foreslaer, vilde
man kunne spare megen Tid i disse Sager.
Det var utvivlsomt en Feil, Hans Egede
i sin Tid begik ved at blande Mis-
sionen og Handedelen sammen; men det danske
Folk har ikke Grund til at beklage det;